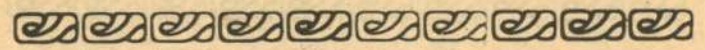

ELSKOVS MAGT

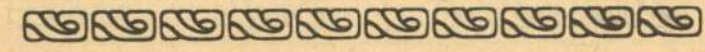
EN ROMAN
OM TO BEJLERE

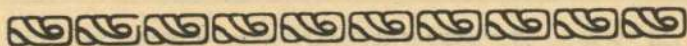
Nordisk Kunstfilm
fra Nutidslivet

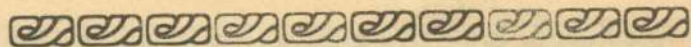
HOVEDPERSONERNE:

Etatsraadinde Ström . . . Augusta Blad
 Wilda, hendes Datter. . . * * *
 Direktør Cordt Ferd. Bonn
 Fritz Bolm, Skuespiller . V. Psilander
 Lily, Skuespillerinde . . . Jenny Roelsgaard

I Wildas Rolle genser
Publikum en af sine
Yndlings-Skuespillerinder

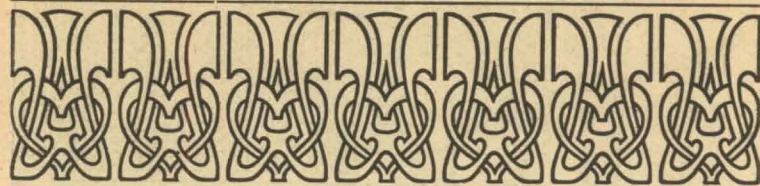
Afdelingerne.

1. Før Teatertid.
2. Bag Kulisserne.
3. Den smukke Skuespiller og hans Veninde.
4. I Logen.
5. Amor paa Spil.
6. I Tanker.
7. Et mislykket Frieri.
8. Aarsagen.
9. Cordts Plan.
10. Blandt Gøglere.
11. En Præsentation.
12. De to „Venner“.
13. En Frokost.
14. „Det var et Parti for Dem!“
15. En Ven i Nøden.
16. Den Forsmaaede.
17. En Five-o-clock-The.
18. Det første Møde.

19. En klog General.
20. Stævnemødet.
21. Unge Hjærter.
22. Frieriet.
23. Lilys Sorg.
24. Et halvt Aar efter.
25. Atter i Pengeforlegenhed.
26. Gøglerliv
27. Cordt gennemfører sin Plan.
28. Det sidste Glas.
29. Vin, Kvinder og Sang.
30. Overmandet.
31. „Hvor bliver han dog af?“
32. En rask Beslutning.
33. Den sørgelige Sandhed.
34. Et Brud.
35. Loulou!
36. En frygtelig Opvaagnen.
37. Sorgen skal druknes.
38. Dansen gaar.
39. Et Gensyn.
40. „Du glemmer Teatret?“
41. En Skandale.
42. For sent!
43. Afsked paa graat Papir.
44. Ned ad Bakke.
45. Syg af Sult.

46. En Angergiven.
47. Tilgivelse.
48. Den Rette!
49. Paa Bryllupsrejse.
50. Mod Graven.

Elskovs Magt.

Direktør Cordt henter Etatsraadinde Ström og hendes Datter, den henrivende Frøken Wilda, til Teatret. Ikke just fordi Direktør Cordt er nogen ivrig Teatergænger, men — han interesserer sig saa meget des mere for den smukke Frøken Ström! Han aner ikke, at han ved at føre hende i Teatret fører hende lige lukt i Løvens Gab. I Teatret ser Wilda nemlig for første Gang Skuespilleren Fritz Bolm og bliver straks hæftig forelsket i denne Damernes Yndling.

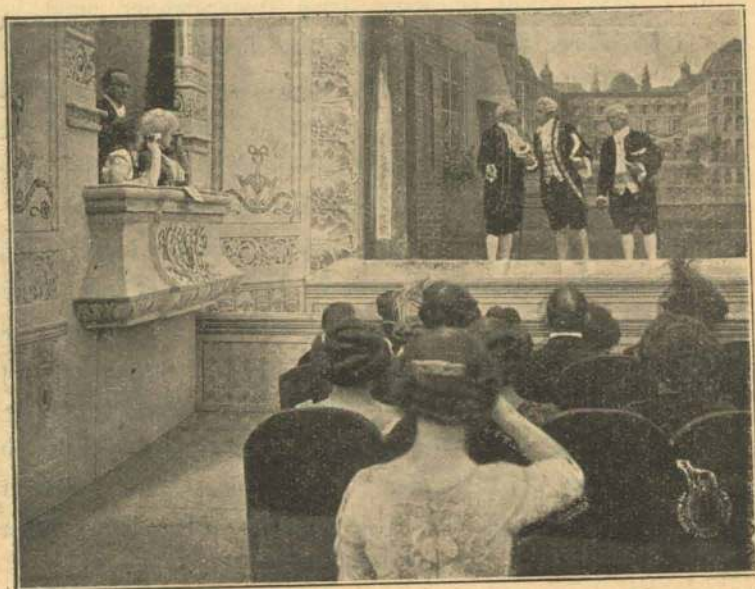
Direktør Cordt, der har bemærket, hvilket Indtryk den flotte Skuespiller har gjort paa Wilda, beslutter sig til at foregribe Begivenhedernes Gang ved at fri til hende, men da Wilda ser den halvgamle Mand paa Knæ for sig, ler hun ham ud — koldt og ubarmhjærtigt. Senere paa Dagen fortryder hun dog sin Uartighed imod ham og beder ham om Tilgivelse, men Cordt forstaar nu, at der er intet andet at stille op med hende end at føre hende sammen med Bolm og vise hende, hvad han i Virkeligheden indeholder.

Paa Teaterkaféen træffer han en Ven, der præsenterer ham for Bolm, og da Bekendtskabet først er gjort, har Cordt

Paa Vej til Teatret.

ikke svært ved at vinde Bolms Fortrolighed. En Eftermiddag inviterer han Etatsraadinden, Wilda og Bolm hjem til The,

I Teatret.

Skuespilleren og hans Veninde.

og medens Cordt med klog Diplomati sørger for at underholde Etatsraadinden, aabner Bolm en Stormkur overfor

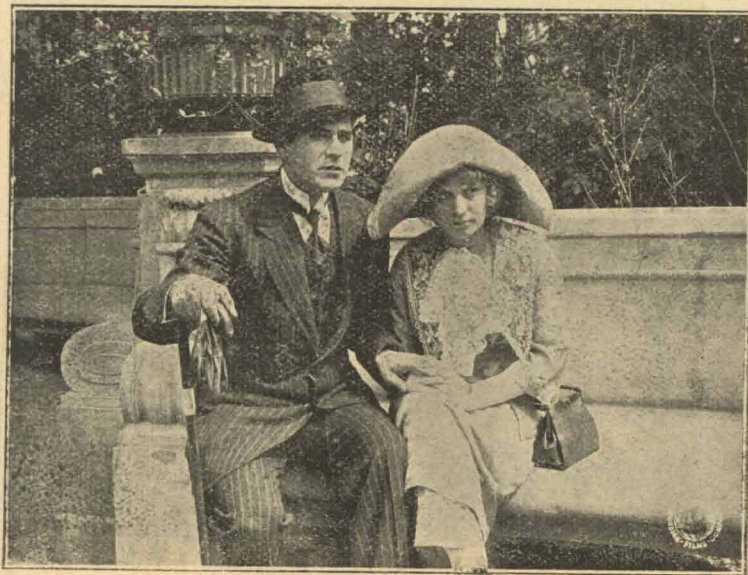

Ved Frokostbordet.

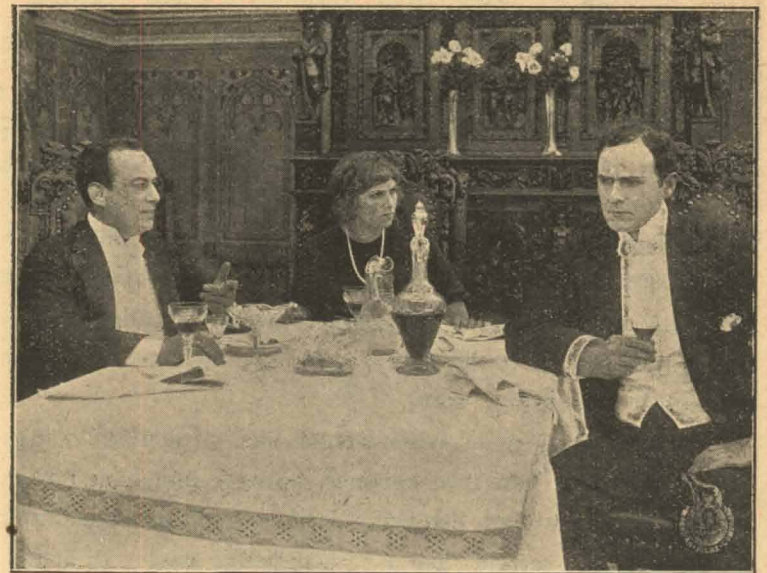

Det første Stævnemøde.

Wilda, der bliver mere og mere betaget af den unge, smukke og elegante Mand. Det varer ikke længe, før de to unge hol-

De Nyforlovede.

Misstemning.

der hemmelige Stævnemøder, og en skønne Dag stiller Bolm hjemme hos Etatsraadinden og anholder om Wildas Haand.

Paa Natcafé.

Etatsraadinden er ikke synderlig henrykt for Partiet, men da Wilda bliver ved at plage hende, giver hun tilsidst sit Ja.

Imidlertid har Cordt i al Stilhed undersøgt Bolms Forhold, og da han erfarer, at Bolm rider paa Veksler, og at hans pekuniære Forhold i det hele taget er yderst fortvivlede, forstrækker han ham med de nødvendige Penge. Bolm, der nu ved Forbindelsen med Etatsraadindens Datter øjner Udsigt til et Liv i Herlighed og Lediggang, giver sin tidligere Veninde Lily Løbepas og lever et Liv i Sus og Dus, og Cordt opmuntrer ham flittigt dertil.

Men en Morgen da Wilda venter ham til den sædvanlige Spadseretur, og han ikke kommer, opsøger hun ham i hans Hjem, og finder ham døddrukken her, og da først gaar det op for hende, hvor lidt han i Virkeligheden passer til hende.

Stille lægger hun sin Forlovelsesring paa Bordet og skynder sig hjem.

Da Bolm vaagner og finder Ringen, forstaar han, at han har forspildt de gode Chancer.

Ærgerlig herover styrter han sig nu for Alvor ud i et vildt Liv; han fester og solder, han forsømmer sin Teater-tjeneste, faar sin Afsked og gaar mere og mere til Bunds.

En Dag ser han paa Gaden sin tidligere Veninde Lily synke om, syg af Sult, og blive bragt paa Hospitalet. Han følger efter hende og beder om Tilgivelse for, hvad han har gjort mod hende. En halv Time efter lukker han Lilys Øjne.

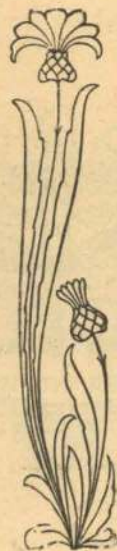
* * *

Wilda har indset, at lige Børn leger bedst, og da Direktør Cordt gentager sit Frieri, lær hun ikke af ham.

De bliver gifte og Bryllupsrejsen fastsat . . .

Men netop som de kører til Banegaarden, møder de paa Vejen et Ligtog, fulgt af en Skare af Scenens sorgløse Børn, og blandt disse ser de ogsaa Bolm.

Han studser et Øjeblik, som skammede han sig over sin Fornedrelsestilstand — men saa bøjer han Hovedet og følger Lily til hendes sidste Hvilested, medens Cordt og Wilda kører ud til Livet og Lykken.

der Filmen, saavel som
den Plakat- og Programm,
Tekst o. s. lign. Materialie,
med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive
nedlagt Forbud og Erstat-
ningskrav gjort gældende
mod Vedkommende.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELSKOVS MAGT

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Gøgleren.

Direktør Cordt henter Etatsraadinde Strøm og hendes Datter, Wilda, til Teatret. Ikke just fordi Direktør Cordt er nogen ivrig Teatergænger, men han interesserer sig saa meget des mere for den smukke Frøken Strøm. Han aner ikke, at han ved at føre hende i Teatret, fører hende lige lukt i Løvens Gab. I Teatret ser Wilda nemlig for første Gang Skuespilleren Frits Bohn, bliver straks hæftig forelsket i ham. Direktør Cordt, der har bemærket, hvilket Indtryk den flotte Skuespiller har gjort paa Wilda, beslutter sig til at foregribe Begivenhedernes Gang ved at fri til hende, men da Wilda ser den halvgamle Mand paa Knæ for sig, ler hun ham koldt og ubarmhjærtigt ud. Senere paa Dagen fortryder hun dog sin Uartighed imod ham og beder ham om Tilgivelse, men Cordt forstaar nu, at der er Intet andet at stille op med hende, end at føre hende sammen med Bohn og vise hende, hvad han i Virkeligheden indeholder.

Paa Teatercafeen træffer han en Ven, der præsenterer ham for Bohn, og da Bekendtskabet først er gjort, har Cordt ikke svært ved at vinde Bohns Fortrolighed. En Eftermiddag inviterer han Etatsraadinden, Wilda og Bohn hjem til The, og medens Cordt med klog Diplomati sørger for at underholde Etatsraadinden, aabner Bohn en Stormkur overfor Wilda, der bliver mere og mere betaget af det kønne Mandfolk. Det varer ikke længe, før de to unge holder hemmelige Stævnemøder, og en skønne Dag stiller Bohn hjemme hos Etatsraadinden og anholder om Wildas Haand. Etatsraadinden er ikke synderlig henrykt for Partiet, men da Wilda bliver ved at plage hende, giver hun tilsidst sit Ja.

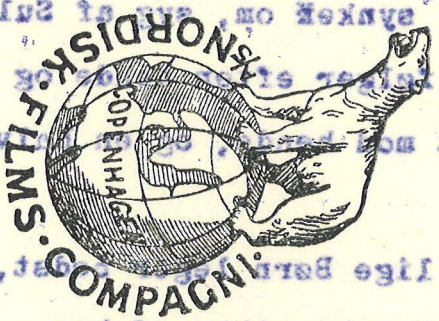
Imidlertid har Cordt i al Stilhed undersøgt Bohns Forhold og da han erfarer, at Bohn rider paa Veksler, og at hans pekuniære Forhold i det hele taget er yderst fortvivlede, forstrækker han ham med de nødvendige Penge. Bohn, der nu ved Forbindelsen med Etats-

raadindens Datter - sjner et Liv i Herlighed og Lediggang, giver sin tidligere Veninde, Lily & Løbepas og lever et Liv i Sus og Dus, og Cordt opmuntrer ham flittigt dertil. Men en Morgen, da Wilda venter ham til den sædvanlige Spadseretur, og han ikke kommer, opsøger hun ham i hans Hjem og finder ham døddrukken her, og da først gaar det op for hende, hvor lidt han i Virkeligheden passer til hende. Stille lægger hun sin Forlovelsesring paa Bordet & skyn-der sig hjem. Da Bohn vaagner og finder Ringen, forstaar han, at han har forspildt de gode Chancer. Ærgerlig herover begynder han at feste og solde, han forsømmer sin Teatertjeneste, faar sin Afsked og gaar mere og mere til Bunds. En Dag ser han paa Gaden sin tidligere Veninde Lily, synke om, syg af Sult, og blive bragt paa Hospitalet. Han følger efter hende og beder om Tilgivelse for, hvad han har gjort mod hende, og en halv Time efter lukker han Lilys Øjne.

Wilda har indset, at lige Børn leger bedst, og da Direk-tør Cordt gentager sit Frieri, ler hun ikke ad ham. De bliver gifte og Bryllupsrejsen fastsat, men netop som de kører til Banegaarden, møder de paa Vejen et Ligtog, fulgt af en Skare Gøglere, og blandt disse træffer de Bohn. Han studser et Øjeblik, som skammede han sig over sin Fornedrelsestilstand, men saa bøjer han Hovedet og følger Lily til hendes sidste Hvilested, medens Cordt og Wilda kører ud til Livet og Lykken.

rasidens Datter - ejner et Liv i Herlighed og Ledighed, giver sin
 tidligere Veninde, Lily K Lebeas og lever et Liv i Sus og Dus, og
 Gødt spumtrær ham flittigt dertil. Men en Morgen, da Wilda ven-
 ter ham til den sædvanlige Spadsereetur, og han ikke kommer, opse-
 ger hun ham i hans Hjem og finder ham dødsrøkket her, og da lænst
 gaar det op for hende, hvor lidt han i Virkeligheden passer til
 hende. Stille lægger hun sin forlovelsesting på Bordet og skyn-

der sig hjem. De tolv vægter og Linder Ringer, forstærker han, at
 han har forspildt de gode Chancer. Årgerlig herover begynder han
 at fest og sølle, han forsamler sin Testerjæstest, læst
 sin Afslid og mere og mere til Bønder. En Dag ser han på Ga-
 den tidligere Veninde Lily, svækket og sur af Sult, og blive
 præget af hendes forfærdelige. Han lægger sig ned og beder om Til-
 giveelse for hvad han har gjort med hende. De tolv vægter
 lukker den lille Jule-
 ter, først gentagne gange, at lige Børn, og da Dyrk-
 og Prøvstøtten fastsat, men netop som de kører til Bænegården,
 meder de på Vagt et liget, fulgt af en Skare Gæljere, og blandt
 disse træffer de Bønnen. Han studser et Øjeblik, som skammede han

**A/s NORDISK
 FILMS-KOMPAGNI**
 COPENHAGEN
 BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
 BUDAPEST. MOSCOW. BARCELONA. SOFIA.

sig over sin fornedrettestilstand, men saa bejter han Hovedet og
 følger Lily til hendes sidste Hvilested, medens Cordt og Wilda
 kører ud til Livet og Lykken.

Der Artist.

Direktor Cordt holt Etatsrätin Strom und ihre Tochter, Wilda, fürs Teater ab. Herr Cordt interessiert sich wohl nicht besonders für das Schauspiel aber um so mehr für das schöne Fräulein Strom. Im Teater sieht Wilda zum ersten Mal den Schauspieler Fritz Bohn, in den sie sich sogleich verliebt. Direktor Cordt bemerkt sogleich den tiefen Eindruck, welcher der hübsche Schauspieler auf das junge Mädchen macht und um den Ereignissen vorzugreifen, bewirbt er sich sogleich um Wildas Hand. Doch, als Wilda dem älterlichen Mann vor sich auf den Knien sieht, lacht sie ihn unbarmherzig aus. Später bereut sie wohl ihre Taktlosigkeit und bittet um Entschuldigung, aber Cordt sieht ein, dass das Beste, was er machen kann, ist Wilda mit Bohn zusammen zu führen und ihr dadurch zu zeigen wie oberflächlich und characterlos er im Grunde ist. Im Teatercafé trifft er mit einem Freund zusammen, der ihn dem Schauspieler vorstellt, und wie einmal die Bekanntschaft gemacht ist, fällt es Cordt gar nicht schwer das Vertrauen des Schauspielers zu gewinnen. Eines Tages ladet er die Etatsrätin und Wilda bei sich zum Thee ein. Bohn ist auch eingeladen, und während Cordt eifrig die ältere Dame unterhält, macht Bohn Wilda stürmisch den Hof. Der hübsche junge Mann gefällt ihr sehr, und lange dauert es nicht, ehe die jungen Leute geheime Rendez-vous verabreden. Nach kurzer Zeit bewirbt Bohn sich bei der Etatsrätin um Wildas Hand. Der Schauspieler ist ihr wohl nicht besonders angenehm, da aber Wilda fortfährt sie um ihre Zustimmung zu quälen, willigt sie zuletzt ein.

Unterdessen hat sich Cordt in aller Stille nach Bohns Umständen erkundigt, und er bringt bald in Erfahrung, dass Bohn

Wechsel prolongieren muss, und dass seine Geldverhältnisse verzweifelt sind. Ohne ein Wort zu sagen schießt er ihm das notwendige Geld vor. Bohn meint - durch seine Verbindung mit der Tochter der Etatsrätin nun immer ein frohes und lustiges Leben führen zu können. Einer früheren Freundin Lilly gibt er den Laufpass; er lebt in Saus und Braus, und Cordt spornt ihn lebhaft dazu an.

Eines Morgens, als Wilda ihn zum gewöhnlichen Spaziergang erwartet, und er noch immer wegbleibt, geht sie in seine Wohnung, wo sie ihn nach durchgebummelter Nacht vorfindet. Nun endlich gehen ihr die Augen auf, und sie versteht, wie wenig er zu ihr passt. Sie legt ihren Verlobungsring auf den Tisch und eilt schnell nach Hause. Als Bohn erwacht, versteht er das er sein Glück verscherzt hat. Aergerlich fängt er an zu trinken und zechen; er vernachlässigt seine Pflichten an der Bühne, wird entlassen, und sinkt immer tiefer.

Eines Tages sieht er in der Strasse seine frühere Freundin Lilly vor Hunger und Not erschöpft zusammensinken. Sie wird in ein Hospital gebracht, er folgt nach und bittet sie ihm das Böse zu verzeihen, dass er über sie gebracht hat. Er erhält die Verzeihung und bald darauf kann er ihr die Augen zudrücken.

Wilda ist von ihrer Leidenschaft geheilt, und als Cordt seine Bewerbung wiederholt, lacht sie ihn nicht aus. Sie heiraten sich, und die Hochzeitsreise wird festgesetzt. Grade als sie nach dem Bahnhof fahren, kommt ihnen ein Leichenzug entgegen. Die wenigen Begleiter sind alles Schauspieler, und unter diesen befindet sich Bohn. Mit gesenktem Kopf begleitet er Lilly zu ihrer letzten Ruhestätte, während Cordt und Wilda froh und glücklich ein neues Leben anfangen.

A/s NORDISK

FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.

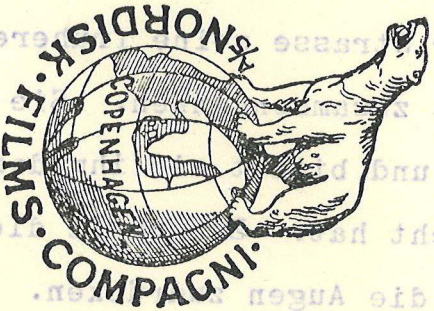
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Jour de programme: le 7 Décembre 1912.

Le directeur Herbette vient chercher Madame et Mademoiselle Debelmont pour les conduire au théâtre. Ce n'est pas que M. Herbette aime le théâtre, mais il aime d'autant plus la belle Mlle Gabrielle, et il est loin de se douter qu'en l'y conduisant, il la met directement à la gueule du loup. C'est que, au théâtre, Gabrielle voit pour la première fois le comédien Henri Caracel, et s'éprend immédiatement au bel artiste.

Monsieur Herbette voyant combien la jeune fille est impressionnée par la beauté et l'élégance de l'artiste, veut anticiper sur les événements en demandant Gabrielle en mariage, mais il se montre que cette démarche est précipitée, car en voyant cet homme d'âge mûr à genoux devant elle, elle le trouve si comique qu'elle éclate de rire, et lui dit sans pitié qu'elle le trouve ridicule. Plus tard elle regrette son manque de tact et sa cruauté, et lui en demande pardon, mais Herbette se rend parfaitement compte que, pour se faire aimer d'elle, il faut d'abord la guérir de sa folle passion pour l'acteur, et qu'il y réussira le mieux en le lui montrant tel qu'il est en réalité.

Au café du théâtre il se rencontre avec un ami qui le présente à M. Caracel, et la connaissance une fois faite, c'est chose facile pour M. Herbette de gagner sa confiance. Un après-midi il invite Madame Debelmont et sa fille à prendre le thé chez lui; Caracel est également invité. Herbette alors se met à faire la conversation avec la mère, de manière à permettre à Caracel de faire sa cour à Gabrielle qui s'éprend de plus en plus de l'audacieux charmeur. Les deux jeunes gens ne tardent pas à se donner des rendez-vous clandestins, et un beau jour Caracel vient demander à Mme Debelmont sa fille en mariage. Ce parti ne plaît pas à Mme Debelmont, mais comme Gabrielle insiste, elle finit par donner son consentement. Entretiens M. Herbette s'est enquis des affaires de Caracel qui sont

lans un fort mauvais état, et qui s'aggravent de plus en plus pour l'insouciant cabotin. Herbette alors offre de lui prêter l'argent nécessaire pour le tirer d'embarras, et il accepte avec joie. Croyant que son mariage avec Mademoiselle Debelment lui procurera une existence de plaisir et de désœuvrement, il rompt avec son ancienne amie Lola, et dès lors il mène la vie à grandes guides, et Herbette l'y encourage de son mieux. Un matin Gabrielle l'attend pour la promenade, mais comme il n'arrive pas, elle se rend chez lui pour voir ce qu'il y a. Elle le trouve ivre mort, et c'est alors qu'elle comprend qu'il n'est point le mari qui lui convient. Toute honteuse elle ôte son alliance qu'elle pose sur la table et se hâte de quitter la maison. En se réveillant Caracel aperçoit la bague, et comprend que tout est perdu. Outré de dépit il recommence sa vie de débauche, néglige les répétitions au théâtre, de sorte qu'on finit par le remercier, et dès lors il tombe de plus en plus bas.

Un jour il voit dans la rue son ancienne amie Lola, s'affaissant de faim et dépuisement. On la conduit à l'hôpital, et il la suit et lui demande pardon de tout le mal qu'il lui a fait. Une demi heure après elle expire.

Quant à Gabrielle, elle a enfin compris qu'il vaut mieux qu'il y ait convenance entre les parties. Quand M. Herbette renouvelle sa demande en mariage, elle lui accorde sa main. Ils se marient et partent en voyage de noces. En route pour la gare, ils rencontrent un convoi funèbre, et dans le cortège se trouve Caracel. La tête courbée il accompagne Lola à sa dernière demeure, tandis que Gabrielle et son mari font leurs premiers pas dans le chemin du bonheur.

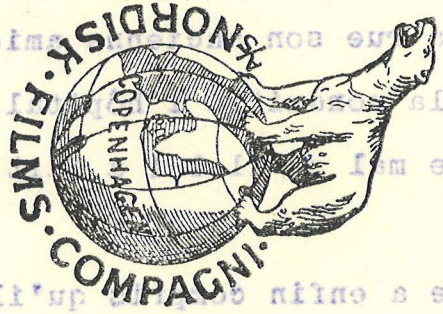
- - - - o o o o o o - - - -

... dans un fort mauvais état, et qui s'aggravent de
... plus en plus pour l'insouciant capitain. Herbetta alors offre de lui
... l'argent nécessaire pour le tirer d'embaras, et il accepte
... avec joie. Croquant que son mariage avec Mademoiselle Debelment lui
... procurera une existence de plaisir et de désœuvrement, il rompt
... avec son ancienne amie Loïs, et dès lors il mène la vie à grandes
... guides, et Herbetta l'y encourage de son mieux. Un matin Gabrielle
... l'attend pour la promenade, mais comme il n'arrive pas, elle se rend
... chez lui pour voir ce qu'il y a. Elle le trouve ivre mort, et c'est
... alors qu'elle comprend qu'il n'est point le mari
... vient. Toute honteuse elle ôte son alliance qu'elle pose sur la table

... et se hâte de quitter la maison. En se réveillant Carcel aperçoit
... la bagne, et comprend que tout est perdu. Outre de dépit il recommence
... sa vie de débauche et néglige les répétitions au théâtre, de sorte qu'on
... finit par le renvoyer, et dès lors il tombe de plus en plus bas.
... doit dans une sombre amie Loïs, s'attache
... ment. On la voit à tout moment. Une demi heure
... Gabrielle, elle a enfin compris qu'il veut mieux
... entre les parties. Quand M. Herbetta renouvelle
... elle lui accorde sa main. Ils se marient et
... partent en voyage. En route pour la gare, ils rencontrent un

A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

... il accompagne Loïs à sa dernière demeure, tandis que Gabrielle et son
... ont fait leurs premiers pas dans le chemin du bonheur.

--- o o o o ---

Was das Leben zerbricht

Ferdinand Bonn, Waldemar Psylander und Frau Clara Wieth in den Hauptrollen

Nordische Films Co., G.m.b.H.

Berlin SW 48, Friedrich-Strasse 13

Telegr.-Adr.: „Nordfilm“

Telephon: Mpl., Nr. 10191

Was das Leben zerbricht

Direktor Cordt holt die Etatsrätin Strom und ihre Tochter Wilda zum Theater ab. Herr Cordt interessiert sich zwar nicht besonders für das Schauspiel, aber um so mehr für das schöne Fräulein Strom.

Im Theater sieht Wilda zum ersten Mal den Schauspieler Fritz Bohn, in den sie sich sogleich verliebt. Direktor Cordt bemerkt sogleich den tiefen Eindruck, den der hübsche Schauspieler auf das junge Mädchen macht, und um den Ereignissen vorzugreifen, bewirbt er sich sogleich um Wildas Hand. Doch als Wilda den ältlichen Mann vor sich auf den Knien sieht, lacht sie ihn unbarmherzig aus. Später bereut sie wohl ihre Taktlosigkeit und bittet um Entschuldigung, aber Cordt sieht ein, daß es klüger ist, Wilda mit Bohn zusammen zu führen und ihr dadurch zu zeigen, wie oberflächlich und charakterlos dieser im Grunde ist. Im Theatercafé trifft er einen Freund, der ihn dem Schauspieler vorstellt, und nachdem einmal die Bekanntschaft gemacht ist, fällt es Cordt gar nicht schwer, das Vertrauen des Schauspielers zu gewinnen. Eines Tages ladet er die Etatsrätin und Wilda bei sich zum Tee ein. Bohn ist auch anwesend, und während Cordt eifrig die ältere Dame unterhält, macht Bohn Wilda stürmisch den Hof.

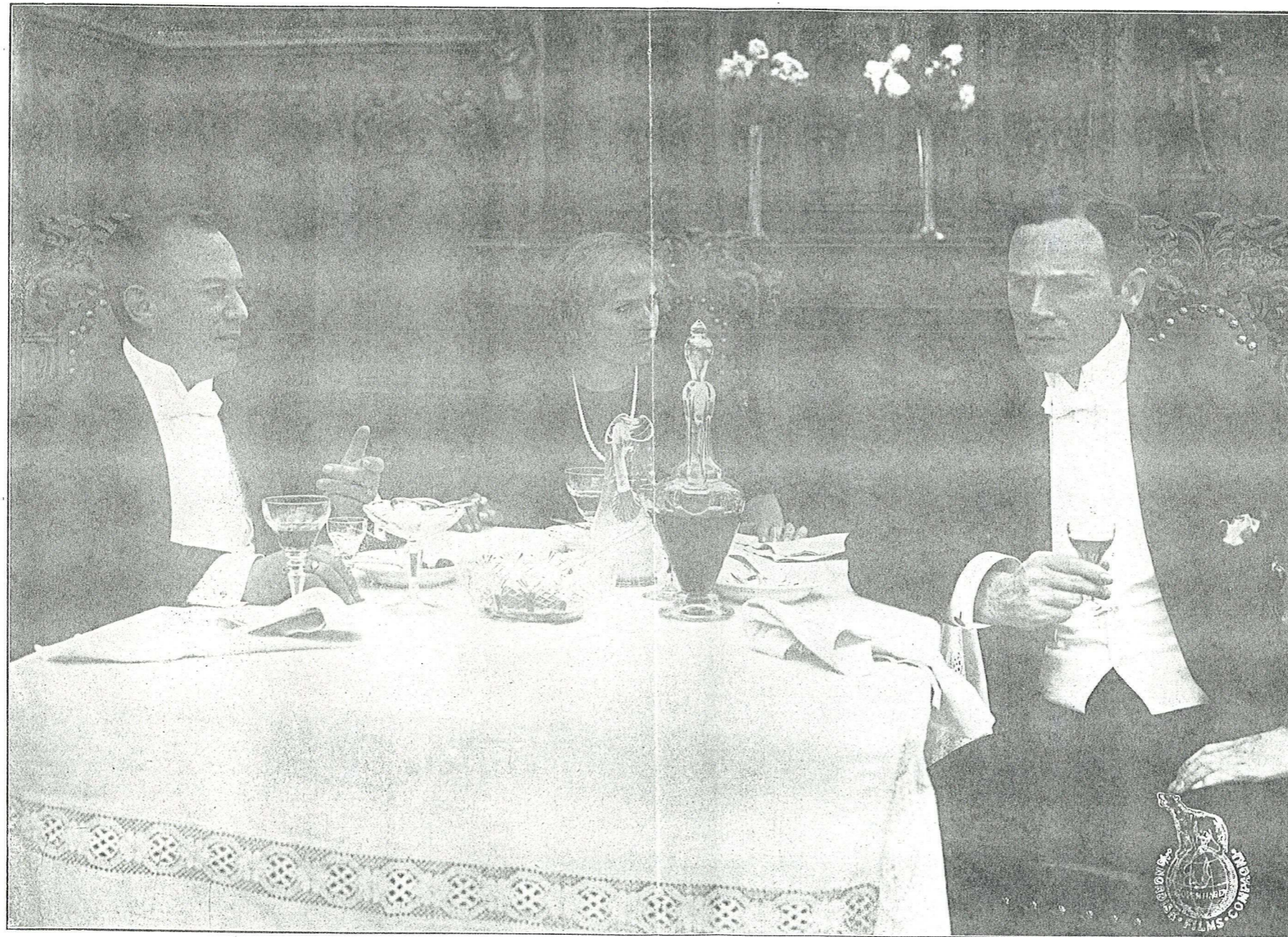
Der hübsche junge Mann gefällt ihr sehr, und lange dauert es nicht, bis die jungen Leute geheime Rendez-vous verabreden. Einer früheren Freundin, Lilly, gibt Bohn den Laufpaß. Nach kurzer Zeit bewirbt Bohn sich bei der Etatsrätin um Wildas Hand. Der Schauspieler ist ihr zwar nicht besonders angenehm, da aber Wilda nicht nachgibt, willigt sie zuletzt ein. Unterdessen hat sich Cordt in aller Stille nach Bohns Verhältnissen erkundigt, und er bringt bald in Erfahrung, daß

Bohn Wechsel prolongieren muß, und daß seine Vermögensverhältnisse verzweifelt sind. Ohne ein Wort zu sagen, schießt er ihm das nötige Geld vor. Bohn meint infolge seiner Verbindung mit der Tochter der Etatsrätin nun immer ein frohes und lustiges Leben führen zu können. Er lebt in Saus und Braus, und Cordt spornt ihn lebhaft dazu an. Eines Morgens, als Wilda ihn zum gewöhnlichen Spaziergang erwartet und er sie lange warten läßt, geht sie in seine Wohnung, wo sie ihn nach durchgebummelter Nacht vorfindet. Nun endlich gehen ihr die Augen auf, und sie versteht, wie wenig er zu ihr paßt. Sie legt ihren Verlobungsring auf den Tisch und eilt schnell nach Hause. Als Bohn erwacht, versteht er, daß er sein Glück verscherzt hat. Er sucht seinen Aeger zu betäuben, durchzechte die Nächte, wird immer liederlicher und vernachlässigt seine Pflichten an der Bühne, sodaß er entlassen wird, und er sinkt bald immer tiefer.

Eines Tages sieht er in der Straße seine frühere Freundin Lilly vor Hunger und Not erschöpft zu sammensinken. Sie wird in ein Hospital gebracht, er folgt nach und bittet sie ihm das Böse zu verzeihen, daß er über sie gebracht hat. Er erhält die Verzeihung und bald darauf kann er ihr die Augen zudrücken.

Wilda ist von ihrer Leidenschaft geheilt und als Cordt seine Bewerbung wiederholt, lacht sie ihn nicht aus. Sie heiraten sich, und die Hochzeitsreise

wird festgesetzt. Grade als sie nach dem Bahnhof fahren, kommt ihnen ein Leichenzug entgegen. Die wenigen Begleiter sind alles Schauspieler, und unter diesen befindet sich Bohn. Mit gesenktem Kopf begleitet er Lilly zu ihrer letzten Ruhestätte, während Cordt und Wilda froh und glücklich ein neues Leben anfangen.

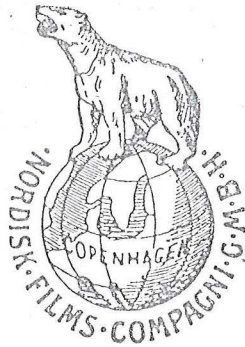
Was das Leben zerbricht

In den Hauptrollen:

Herr Ferdinand Bonn,
Herr Waldemar Psylander
Frau Clara Wieth

Erscheinungstag: 6. Dezember 1912

Preis Mk. 935.—

==== Am gleichen Datum: ====

Eine Entführung

Komödie

Preis Mk. 380.—